

Μίχας Γιαν του Αλέξανδρου, 10 ετών

Έτσι όπως χοροπηδούσα, έπεσα κάτω και δυστυχώς έσπασα το χέρι μου. Για να πάμε στον γιατρό του νησιού χρειάστηκε να πάρουμε τη βάρκα. Μόλις φτάσαμε, μου έβαλε γύψο και σταμάτησα να πονάω. Νόμιζα ότι θα τελείωνε η περιπέτειά μας, όμως όταν γυρίζαμε, ένα μεγάλο κύμα έριξε τη βάρκα μας στα βράχια. Ευτυχώς δεν χτύπησε κανείς. Όμως η μαμά μου την επόμενη μέρα ήταν άρρωστη με πυρετό και τα πράγματα φαινόταν να πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο.

Ένας ψαράς, γείτονας της γιαγιάς μου, μας είπε πως να καταφέρναμε να ψαρέψουμε είκοσι ψάρια, εκείνος θα μας έδινε μπογιά για τα αυγά. Έτσι κι έγινε.

Την επόμενη μέρα μάλιστα ήρθε και ο μπαμπάς μου και γιορτάσαμε όλοι μαζί. Όλοι χόρευαν, αλλά εγώ δυστυχώς δεν μπορούσα. Δεν στενοχωριόμουν όμως γιατί ευτυχώς η μαμά ήταν καλύτερα και περάσαμε ένα πολύ όμορφο Πάσχα.